6th November 1965] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ராஜ்ய நிதியில் இருந்தே ஈடு செய்கிறோம் என்பதாக. ஆகவே தான் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு யூனிட் சப்ளை செய்வதற்கு ஆகும் செலவைவிடக் குறைவாகவே அவர்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பைசா கூட்டும்போது விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்து வந்த சப்சிடியில் ஒரு பைசா குறையப் போகிறது. ஆகவே இதை யாரும் தாங்க முடியாத வரி விதிப்பு என்று சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பொதுவாக இதை ஆதரிக்கத் தான் செய்தார்கள். குரல் தான் வேறாக இருந்தது. வேறு எந்த எந்த வகையில் வரி போட்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதாகத் தங்கள் தங்கள் கருத்தையும் வெளியிட்டார்கள். நாங்கள் இது பற்றிப் பரிசிலனை செய்தது, யார் மீது வரி விதித்தால் தாங்கக் கூடிய சக்தி இருக்கும் என்பது பற்றித்தான். பொதுவான கொள்கை வரி கொடுக்கக் கூடிய சக்தி உள்ளவர்கள் மீது விதிப்பது 'equity' என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அடிப்படையில் அமைந்துள்ள இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 32 of 1965) be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras Electricity (Taxation on Consumption) Amendment Bill, 1965 (L.A. Bill No. 32 of 1965) be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS ENTERTAINMENTS TAX (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 29 OF 1965).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 [a] (L.A. Bill No. 29 of 1965) be taken into consideration.'

MR. SPEAKER : Motion moved—

'That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965) be taken into consideration.'

---

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary dated 3rd November 1965.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது வரி விதிக்கின்ற மசோதா அல்ல. நல்ல கண்காணிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு சட்டத்திலே சில மாறுதல் களைச் செய்கின்ற ஒன்றாகும். இது தமாஷா வரியைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வருகின்ற மசோதா. இந்த மசோதாவில் நான்காவது பாராவில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தத் திருத்தப்படி காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கெட் கொடுத்தால் கூட அந்த டிக்கெட் அடிப்படையில் தமாஷா வரியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாகும். இப்போது பெருவாரியாகக் காம்ப்ளி மெண்டரி டிக்கெட்ஸ் கொடுக்கப்படுகின்றன. நம்முடைய நோக்கம் யார் அனுபவிக்கின்றார்களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்த தமாஷா வரியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது. பணமும் கொடுக்காமல் பார்த்துவிட்டு, வரியும் கொடுக்காமல் போவது நியாயம் இல்லை. ஆகவேதான் காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கெட் மீதும் தமாஷா வரியைச் செலுத்த வேண்டும் என்கிற மாறுதலைச் செய்கிறோம்.

11-00 a.m. இரண்டாவது, ஒரு சினிமாவிற்கோ அல்லது தமாஷாவரி போடு கின்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்ற இடத்திற்கோ அதிகாரிகள் போய்ப் பரிசோதனை செய்ய வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள சட்டத்தின் படி டிக்கட் இல்லாமல் போவதற்கு வழியில்லை. யாரும் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டுதான் போக முடியும் என்ற நிலைமை இப்போது இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை மாற்றி அதிகாரிகள் தங்களுடைய அதிகார நிர்வாக பொறுப்பில் பரிசோதனை செய்யப் போகும்போது—அதாவது அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்ற இடத் திற்கு போக வேண்டும் என்றால் அவர்கள் டிக்கட் இல்லாமல் போகலாம் என்று விதியை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். மூன்றாவது, இதுவரையிலும் வரிவிதிப்பில் சில ஏமாற்றல்கள் இருக்குமானால், அதாவது வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்குமானால்—இப்போதுள்ள முறைப்படி விற்பனை வரி சட்டத் தில் கணக்குகளைத் திரும்பவும் பார்ப்பதற்கு இடமிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் எஸ்கேப் அஸெஸ்மென்ட் செய்வதற்கு இடமில்லை. அப்போது இந்தச் சட்டத்தை இயற்றும்போது அதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை. பொது விற்பனை வரி சட்டத்தில் இதற்காக வழிவகை செய்திருக்கிறோம். அதேபோல் இதிலும் இப்போது 'எஸ்கேப் அஸெஸ்மென்ட்' செய்வதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், யாராவது சினிமாக் கொட்டகைக்குள் டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் தவறாக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள், அதாவது நிர்வாகஸ்தர்களோ அல்லது ஊழியர்களோ அனுமதித் தார்கள் என்று 'ப்ரிஸம்ஷன்' செய்ய வேண்டும் என்று விதியைப் போட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், கோர்ட்டில் சில தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நம்முடைய அதிகாரிகள் கொட்ட கைக்குள் சென்று கண்டுபிடிக்கும்போது அவர்கள் டிக்கெட் இல்லாமல் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ப்ராசிக்யூஷனுக்கு இருக்கிறது. அதை மாற்றி டிக்கட்

இல்லாமல் இருந்தால் அவர் என்ன காரணத்தின் பேரில் அவ்வாறு இருந்தார் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு கொட்டகைக்காரர்களைச் சார்ந்தது என்று விதியை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். இப்போதுள்ள விதிப்படி அவர்கள் எந்த நோக்கத்தோடு இருந்தார்கள் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது, இனிமேல் அந்தப் பொறுப்பைக் கொட்டகைக்காரர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். அதோடு டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தால் அதற்காக 500 ரூபாய் ஃபைன் என்று போட்டிருந்தோம். இப்போது அதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று எண்ணி 1,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI V. R. NEDUNCHEZHIYAN : Sir, I move the following amendment :—

"That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965) be referred to a Select Committee consisting of the following fifteen Members :—

The Hon. Sri R. Venkataraman.
Sri N. Shanmugasundaram.
Sri K. Narayanaswami Pillai.
Sri A. Senapathi Gounder.
Srimathi A. S. Ponnammal.
Sri C. Sreenivasan.
Sri S. Ponnusami.
Sri A. Ramachandra Rayar.
Sri K. S. Mani.
Sri Rama. Arangannal.
Sri R. Nallamuthu.
Sri P. U. Shanmugam.
Sri C. Chiranjeevulu Naidu.
Sri N. Chinnamunuswami Chetti.
Sri P. Ramachandran."

The amendment was duly seconded.

* **திரு. கே. ஏ. மதியழகன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தமிழ் நாடு கேளிக்கை (திருத்த) மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கனம் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தத்தின் மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தைப் பற்றித் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். இது வரவேற்கத் தகுந்த ஒரு மசோதா. நெடுநாளாக இந்த சட்ட மன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் இப்படிப்பட்ட முற்போக்கான கருத்துக்களை வற்புறுத்தி வந்திருப்பது இந்த மன்றத்திற்கு நன்றாகத் தெரியும். இலவசமாக, டிக்கெட் இல்லாமல் காட்சி பார்ப்பவர்களிடமிருந்து சரியாக வரியை வசூல் செய்யவேண்டும் என்பதும், அதிலும் குறிப்பாக

இப்போதுள்ள நெருக்கடியான காலத்தில் இதற்கு வழிவகை கண்டுபிடிக்க ஆராய வேண்டியதும் மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம்தான். அதேபோல் இந்த மாதிரியான வரிகளை சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள், அவற்றைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இப்போது நடை முறையில் இருக்கின்ற சட்டத்தில் நல்ல வரம்பு முறைகள் இல்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இதை அனுபவத்தில் பார்த்த பின்னால் விற்பனை வரி, கேளிக்கை வரி இவைகளில் பல ஏமாற்றல்கள் நடைபெறுகின்றன, இந்த வரிகளை சரியான முறையில் வசூலிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதற்காக சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுக்குத் திருப்தி அளிக்கிற வகையில் இந்த மசோதா இந்த மன்றத்தில் வந்திருக்கிறது. நாட்டில் நடைபெறுகிற சில நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பரமக்குடியில் ஒரு சினிமாக் கொட்டகையில் இருந்த 500 பேர்களும் டிக்கட்டே வாங்கவில்லை. அதே போன்று இன்னொரு கிராமத்தில் அதாவது பவானிக்கு அருகிலுள்ள ஒரு கொட்டகையில் பார்த்தபோது பாதிப்பேர் டிக்கட்டு இல்லாமல் இருந்தார்கள். கணக்குகளையும் தவறாக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். இதன் காரணமாக நியாயமாக நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய கருவூலத்திற்கு வரவேண்டிய வருமானம் விரயமாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இது போன்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நாம் பல முறை வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். கேளிக்கை வரி சரியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது இலவசமாக யாரும் கேளிக்கைப் பார்க்கக் கூடாது என்பது பொருள் அல்ல. வசூல் செய்யவேண்டிய வரியை சரியாக வசூல் செய்யாமல் ஏமாற்றுவதைத்தான் நாம் தடுக்கிறோம். இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போகிறது. இதில் நாம் மிக முக்கியமாகச் சொல்ல விரும்புவது—அதாவது சில தினங்களுக்கு முன்னால் என்னிடம் ஒரு சினிமா அதிபர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் சொன்னார்—அவர் சொன்ன தகவல்கள் திடுக்கிடும்படியாக இருந்தது 'கள்ளப் பணம் கள்ளப்பணம்' என்று பேசுகிறார்கள், ஆனால் இந்தக் கள்ளப் பணம் கிராம சினிமாக் கொட்டகைகளில் இருந்துதான் கிராமங்களிலிருந்துதான் உற்பத்தியாகிறது. அதிலும் கிராமங்களிலுள்ள சினிமாக் கொட்டகையிலிருந்துதான் இந்தக் கள்ளப் பணம் உதயமாகிறது, ஒவ்வொரு சினிமா தியேட்டரிலும் வரியிலிருந்து ஏயக்கிற பணம் ரூ. 500, ரூ. 250 என்று ஒவ்வொரு நாளும் பெருகி பெரிய அளவில் கருப்புப் பணமாக மாறுகிறது' என்று தெரிவித்தார். இதைத் தடுக்கின்ற முறையில் இயற்றப் பட்ட சட்டங்களில் பலவீனங்கள் இருக்கின்றன. இதில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே இது போன்ற கேளிக்கை வரிகளை சரியான முறையில் வசூல் செய்தால் இப்போது கொண்டு வரப்பட்ட மின்சாரக் கட்டண உயர்வுச் சட்டம் கூடத் தேவையில்லை, அதே போன்று விற்பனை வரியையும் சரியாக வசூல் செய்துவிட்டால் நமக்குப் போதுமான வருமானம் கிடைக்கும்.

6th November 1965] [திரு. கே. எ. மதியழகன்]

இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போகிறது. அங்கே பல மேலான ஆலோசனைகள் வரும், அதன்படி இந்த மசோதாவை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவுக்குப் போகிறது என்ற காரணத்தால் இதன் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவில் பல நல்ல அம்சங்களைப் பார்க்கிறோம். யாரும் பணம் கொடுக்காமல் கேளிக்கைகள் பார்க்கக் கூடாது என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பணம் கொடுக்காமல் கேளிக்கை பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரியைக் கொடுக்காமல் பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறோம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஓரளவுக்கு சலுகை இருக்கத்தான் செய்கிறது. ரயில்வேயை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த டிபார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்களுக்கு இலவசமாக ரயிலில் போவதற்கு சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் எல்லா இடங்களிலும் சிறு சிறு சலுகைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக வரி ஏய்ப்பு இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் தான். ஆகவே ஒவ்வொரு தியேட்டருக்கும், ஐந்து டிக்கட், அல்லது பத்து டிக்கட் இலவசமாகக் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு லிமிட் செய்து விட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இல்லையென்றால் எதற்கும் டிக்கட் வாங்கிவிட்டு தான் உள்ளே போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கும். கனம் அமைச்சர் போன்றவர்களை ஏதாவது நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்துச் சென்றாலும் டிக்கெட் வாங்கிவிட்டுத்தான் அழைத்துச் செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே தனியாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு காம்ப்ளிமென்டரி என்ற வகையில் ஏதாவது சலுகை இருப்பது தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தால் நாம் கடுமையான தண்டனை கொடுத்திருக்கிறோம். இதைச் சரியாக நிறைவேற்ற முடிகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் வருவார், அவர் பெண்சாதியோடு வந்திருப்பார். அவரிடம் வேண்டுமென்றால் டிக்கட் இல்லாமல் இருக்கலாம், அதே நேரத்தில் அவருடைய மனைவியாரிடத்தில் டிக்கட் இருக்கிறதா என்று கேட்பதற்கு அந்த சினிமாக் கொட்டகைக்காரருக்குத் தைரியம் இராது. இந்த விதத்தில் வரி இல்லாமல் ஏய்ப்பதற்கும் வழி ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்களுக் கென்று தனியாக ஒரு டிக்கட் அல்லது

இரண்டு டிக்கட் என்று கொடுத்துவிட்டால் அதில் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்பட்டு விடாது என்று நினைக்கிறேன். பிற துறைகளில் எல்லாம் சலுகைகள் இருக்கும்போது சினிமாக் கொட்டகைக் காரர்களுக்கு மட்டும் இத்தகைய ஒரு கெடுபிடியான நிலைமையை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. வரி ஏய்க்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள். ஏய்க்கிறவர்கள் எங்கும் இருப்பார்கள். சினிமாத் துறையில் மட்டுமல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் ஏய்க்கின்றவர்கள் இருப்பார்கள். நாமும் அதைக் கண்டு பிடிக்கத்தான் வேண்டும், இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே சமயத்தில் சில பேர் இதில் மாட்டிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது. சாதாரணமாக, 5,000 ரூபாய், அல்லது 10,000 ரூபாய் என்று முதல் போட்டு டூரிங் சினிமா நடத்தக்கூடியவர்கள் இதனால் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பதைப் பற்றி திருச்சியிலே பல மனுக்களை நமது அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் அதிகமாக்கிவிட்டோம், இதைத் தவிர, ஷோ டாக்ஸ் முன்பு இருந்ததைவிட மூன்று பங்காக அதிக மாக மாற்றினோம். இப்படி அதிகமாக டாக்ஸ் போட்டுக் கொண்டே இருப்பதனாலே, நியாயமாகத் தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள்கூட நஷ்டம் ஏற்பட்டுத் தொழிலை விட்டுவிடக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சினிமாத் தொழிலை நடத்தக்கூடியவர்களை அதிகமான கெடுபிடிக்கு உள்ளாக்குவது அவசியமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். சேல்ஸ் டாக்ஸ் வசூலிப்பதில் ரீஅசஸ்மெண்ட் செய்ய லாம் என்று ஒரு ஷரத்து இருப்பதைப்போல், இந்தத் தொழிலிலும் வரி ஏய்ப்பவர்கள் என்று பின்னால் தெரிய வந்தால் ரீ அசஸ் மெண்ட் செய்யலாம் என்ற அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலை நடத்தக்கூடியவர்கள் ஏற்கனவே ரிட்டர்ன்ஸ் எல்லாம் கொடுத்துக் கணக்குகள் எல்லாம் சரி பார்த்த பிறகு, மறுபடியும் ரீ அசஸ்மெண்டுக்கு உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது. டூரிங் சினிமாத் தொழிலை நடத்துபவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் ஒரு வருஷம் தொழிலை நடத்துவார்கள், அடுத்த வருஷம் பார்த்தால் அவர்கள் ஆளே அட்ரஸ் இல்லாமல் இருப்பார்கள். அதேமாதிரி, இந்த டிஸ்ட்ரிபியூஷன் கம்பெனிகளும் காளான் மாதிரி முளைத்துக் கொண்டே இருக்கும். ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு பார்த்தால் இருந்த இடம் தெரியாமல் புகைந்து போயிருக்கும். ஆகவே, இந்த டூரிங் சினிமாத் தொழில் ஒரு நிரந்தரமான தொழில் அல்ல. திடீர் பணக்காரர்கள் உண்டாவதும் திடீர் பிச்சைக்காரர்கள் ஆவதும் இந்தத் தொழிலிலேதான் சாதா ரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தொழிலை நடத்தக் கூடியவர்களிடம், நான்கு அல்லது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு 'நீங்கள் முன்பு ஒரு வருஷத்தில் வரி ஏய்த்திருக்கிறீர்கள்' என்று புகார் வந்திருக்கிறது, ஆகவே ரீஅசஸ்மெண்ட் செய்யவேண்டு

6th November 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

மென்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு உள்ளாவார்கள். ஏனென்றால் இந்த டூரிங் சினிமாத் தொழிலிலே ரைவல்ரி ரொம்ப அதிகம். ஒரு சினிமாக்காரருடைய கழுத்தை நெரிப்பதற்கு மற்றொரு சினிமாக்காரர் பார்ப்பார். அவருடைய கழுத்தை நெரிப்பதற்கு மற்றொருவர் பார்ப்பார். இவர்களுக்கு இடையே ஏற்படுகின்ற, சண்டை, பொறாமை இவைகளின் காரணமாக யாராவது ஒருவர் வேண்டுமென்றே புகார் செய்துவிட்டால், அந்தப் புகாரை வைத்துக் கொண்டு அதிகாரிகள் அவர்களிடம் போய் 'நீங்கள் 1960-ஆம் வருஷத்தில் வரி ஏய்த்திருக்கிறீர்கள்' என்று கெடுபிடி செய்வது, ரிட்டர்ன்ஸ் சப்மிட் பண்ணி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து இந்தமாதிரி, ரீஅசஸ்மெண்ட் செய்து பணத்தைக் கட்டு என்றால் அவர்கள் தங்களுடைய வீட்டுச் சாமான்களையும், தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையும்தான் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே இந்த மாதிரியான அதிகாரத்தை அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் சில சமயங்களில் பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும். இந்தத் தொழிலும் நசித்துப் போய்விடும். சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்றால் அது இப்படிப்பட்டதல்ல, அதிலே கடை வைத்திருந்தவர்கள் நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்காவது வைத்திருப்பார்கள், அவர்களிடம் ரீஅசஸ்மெண்ட் பண்ணி பணத்தைக் கொடு என்று கேட்டால் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆனால் இந்த சினிமாத் தொழில் அப்படியில்லை. தொழில் நசித்துப்போய்விட்டது என்றால் ஆளும் நசித்து போய்க் கொண்டே இருப்பார். இந்தத் தொழிலிலே ரீ அசஸ்மெண்ட் பண்ண வேண்டுமென்று வைத்தால், அதிகாரிகள் நல்லவர்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை, அதிகாரிகள் நல்லவர்களாக இல்லாமல் இருந்தால், அந்தத் தொழிலை நடத்தியவர்களுக்குத் தீமைகள் வந்துசேரும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தவிர, அப்படி ரீ அசஸ்மெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்றால் எத்தனை மாதத்திற்குள்ளாகச் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவு, ஆறு மாதங்கள் என்ற அளவில், வைத்தால் நல்லது. இந்த இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றியும் பொறுக்குக் குழு நன்றாக ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, டிக்கட் இல்லாமல் சினிமாவிற்குள் போய் உட்கார்ந்துவிட்டால், அதற்கு ஃபைனாக ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் போடலாம், இல்லாவிட்டால் 500 ரூபாய் போடலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

"Provided that in the absence of special and adequate reasons to the contrary to be mentioned in the judgment of the Court, such fine shall not be less than five hundred rupees in the case of an offence. . . ."

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எதாவது ஸ்பெஷல் ரீஸன்ஸ் இருந்து, ஜட்ஜ் அவர்கள் அந்த மாதிரி குறைத்துப் போடலாம் என்று ஜட்ஜ்மெண்ட் கொடுத்தால் குறைவாகப் போடலாம். இல்லாவிட்டால் 500 ரூபாய் போடலாம்,

ஆயிரம் ரூபாய் வரைகூடப் போடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு சினிமாக்காரருக்கு வேண்டாதவர் நாக்கு போக்கிரிகளைக் கூப்பியடு 'நீங்கள் எல்லாம் டிக்கெட் இல்லாமல் உள்ளே போய் உட்காருங்கள்' என்று சொல்லி விட்டு, அதே சமயத்தில் அதிகாரிகளுக்கும் ஹிண்ட் கொடுத்து விட்டு, வேண்டுமென்றே ப்ரொப்ரைட்டருக்கு 500 ரூபாய், 1000 ரூபாய் வரையில் ஃபைன் போட்டால் அது நடைமுறையில் மிகுந்த தொல்லையைக் கொடுக்கும். நான் மட்டும் இதைச் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்திருப்பார்கள். நான் சொல்லக்கூடியவற்றையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசிலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் 500 ரூபாய் 1,000 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று சொல்வது சாதாரணக் காரியமல்ல. சட்டப்படிதான் குற்றவாளியைக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும். குற்றவாளி தானே தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளமுடியாது. Onus of proof is always on the prosecution என்று சொல்வார்கள். அதை விட்டு விட்டு பிரஞ்சு லா மாதிரி Onus of proof is on the proprietor என்ற முறையில் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, கசப்பினாலோ, அல்லது எதிர்ப்பினாலோ வேண்டுமென்றே நான்கு பேர்களை சினிமாவுக்குள் போய் டிக்கட் இல்லாமல் உட்காரச் சொல்லிவிட்டு அதிகாரிகளுக்கு ஹிண்ட் கொடுத்து, அவர்கள் எல்லோரும் கோர்ட்டும் கையுமாகப் போய் நின்று கொண்டிருந்தால் தொழில் நடத்த முடியாது. பொன் மூட்டை இடுகிறது வாத்து என்றால், நாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பொன் முட்டையைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கவேண்டுமே தவிர, ஒரே நாளில் நிறையப் பொன் முட்டைக்கு ஆசைப்பட்டு அந்த வாத்தை வெட்டித் தீர்த்து விட்டால் எல்லாமே போய்விடும். ஆகையால் இதையும் யோசித்து, சட்டத்திலே சங்கடங்கள் இல்லாத அளவிலே பொறுக்குக் குழு முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு வை. சங்கரன்:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட் மூலம் மேற்கொண்டு தனியாக எதற்கு வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. காம்ப்ளிமெண்டரி என்றாலே 'இலவசம்' என்பதுதான் பொருள். ஆகவே, அதற்கு வரி வசூல் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னால் காம்ப்ளிமெண்டரி என்ற வார்த்தைக்கே அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும். அந்த வரியை யார் கொடுப்பது, சினிமா போகிறவர்களா அல்லது சினிமா ப்ரொப்ரைட்டர் தன்னுடைய கையைவிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பது புரியவில்லை.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The tax is levied on the cinema, and the cinema man will have to pay. We have no objection to his issuing any number of complimentary tickets so long as he pays the tax.

திரு. வை. சங்கரன்: அந்த மாதிரிப் பண்ணுவதைவிட, ஒரு அளவுக்கு அதாவது ஒரு சினிமாவுக்கு இத்தனை காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட்தான் கொடுக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்துவிடலாம்.

6th November 1965] *[திரு. வை. சங்கரன்]*

இரண்டாவதாக மற்ற புரொவிஷன்கள் எல்லாம் கடுமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. கடுமைப்படுத்தப் பட்டிருப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. அப்படியிருந்தால்தான் சமாளிக்க முடியும். டூரிங் சினிமாக்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு குறைகள் இருக்கின்றன. இவைகளை பொறுக்குக் கமிட்டி நன்றாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்த டூரிங் சினிமாக்களிலே அதிகாரிகள் சிறு குறைகளைக் கண்டுவிட்டால் கூட அதற்காக அந்த சினிமாவினுடைய லைசென்ஸை கேன்சல் பண்ணுவதற்கும், அல்லது சஸ்பெண்ட் பண்ணுவதற்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு சினிமாக்காரருக்கு ஒரு அதிகாரி பிடிக்காதவராக இருந்தால், அந்த அதிகாரி அந்த சினிமாவினுடைய லைசென்ஸை கேன்சலோ அல்லது சஸ்பெண்ட் பண்ணியோ விடுவார். இதையும் கண் காணிக்க வேண்டும். பொதுவாக டூரிங் சினிமாக்காரர்களுக்குப் பலவித வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர லோக்கல் பாடிஸ், அதாவது பஞ்சாயத்துக்களும் 100-க்கு 100 வரி போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது சில இடங்களில். ஆனால் இது நடைமுறையில் சங்கடமாக இருந்து வருகின்றது. ஆகவே இதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றிக் கிராமப்புறங்களிலே டூரிங் சினிமா நடத்தக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பலவிதமான வரிகளை அவர்கள் கட்ட வேண்டியிருப்பதால் கட்டுபடியாகவில்லை என்று பொதுவாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இதையும் நன்றாகப் பரிலசீனை செய்ய வேண்டும். முன்னாலே பேசிய அம்மையார் சொன்னது மாதிரி To kill the goose that lays golden eggs என்ற முறையில் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் மீது அதிகமான நிர்ப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தக் கூடாது. டூரிங் சினிமாக் கொட்டகை நடத்துகிறவர்கள் பஞ்சாயத்து வரி மற்ற வரிகள் எல்லாவற்றையும் கட்டி விட்டுப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு வட்டி கூடக் கட்டுபடியாவதில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதாகப் பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து எந்த முறையில் பரிகாரம் கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தமாஷா வரித் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா வருவதாக வெளிப் படுத்தியபோது, இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய அம்சங்கள் தவிர, வேறு சில முக்கியமான விஷயங்களையும் இந்த மசோதா உள்ளடக்கி இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். தமாஷா வரி வசூலில் பஞ்சாயத்து ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய விகிதாசாரங்களிலே சிக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலே சினிமா நடந்து கொண்டிருக்கும். அந்தப் பஞ்சாயத்துக்குத்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய கடமையும் உண்டு. நான் அறிந்த

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [6th November 1965

சில பகுதிகளில், குறிப்பிட்ட எந்தப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் சினிமா நடந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதற்குக் குறைவான விகிதாசாரமும், பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிக விகிதாசாரமும் தமாஷா வரி வசூலிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆழ்வார் திருநகரியில் திருக்கழூர் பஞ்சாயத்தில் இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா அதற்கும் ஒரு பரிகாரம் காணும் வகையில் விரிவாக வந்திருக்க வேண்டும். எந்தப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் சினிமா நடக்கிறதோ அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு அதிக விகிதாசாரம் ஒதுக்கும் வகையில் ஒரு நியதியை இந்த மசோதாவிலேயே சேர்க்க முடிந்தால் பொறுக்குக் குழுவினர் ஆராய்ந்து மற்றப் பக்கத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமா, கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் உருவான முடிவை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போதுள்ள நிலை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கிடையே மன மாச்சரியங்களை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவைப் பார்த்தவுடனேயே சினிமாக் கொட்டகைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் ஏற்படக் கூடிய பகுதி இருக்கிறது. காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட் கொடுப்பதற்கு உள்ள சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள், மற்றப்படி உள்ள நல்லவர்கள், வல்லவர்கள் எல்லாம் இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உயர்ந்த வகுப்பு டிக்கட்டுகள் எல்லாம் பெரும்பான்மை ஓசி டிக்கட்டுகள் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட்டுகளுக்கும் கொட்டகைக்காரர் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று வரும்போது இந்த மாதிரிச் சிரமங்கள் தீரும் என்று நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் சாதாரணக் குற்றங்களுக்காக லைசன்ஸை ரத்து செய்து விடுவதா என்ற கவலை தெரிவித்தார்கள். இந்த மாதிரி தவறு செய்கிற தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் கேஸைக் கோர்ட்டில் போட்டுவிட்டு தியேட்டருக்கு எந்த விதமான பங்கமும் இல்லாமல் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்படுமானால் தவறு செய்பவர்களைப் பொது மக்கள் எப்படித் தெரிந்து கொள்ள முடியும்? கள்ள டிக்கட் அடித்து விற்கக் கூடிய தியேட்டர்களை சீல் வைத்து கொஞ்ச நாட்களுக்காவது மூடி வைத்தால்தான் பொதுமக்களுக்கும் தவறு நடந்திருப்பது தெரியும். வாங்குகிற டிக்கட் சரியானதுதானா என்று பார்க்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட்டுக்கு வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்யும்போது, அந்தத் தியேட்டர்களில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்களை எந்த விதமான சிரமமும் இன்றி அடையாளம் தெரிந்து கொள்வதற்கான ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும்.

6th November 1965] *[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]*

சமீப காலத்தில் சில தியேட்டர்களில் அதிகாரிகள் நுழைந்து சர்ச் செய்தபோது அந்த மாதிரி சர்ச் செய்ய அதிகாரம் இல்லை என்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இப்போதுள்ள மசோதாப்படி அந்த அதிகாரம் வழங்கப்பட்டதற்குப் பிறகு முன்பு செய்த சர்ச்களின் மூலம் தவறுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்குமானால் அதை 'வாலிடேட்' செய்யுமளவுக்கு, அரசாங்கம் செய்தது சரியானதுதான் என்று நிரூபிக்கும் அளவுக்கு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் கூட பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 500 ரூபாய் அபராதத் தொகையை ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஆக்கியிருப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. அது தவறு செய்யாமல் இருக்க வழி செய்வதோடு வருமானத்தை அதிகரிக்கவும் வழியாக இருக்கும். இதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தை எந்த வகையில் பங்கிடு செய்வது என்பதைப் பொறுத்து, சினிமா நடந்து கொண்டிருக்கும் பஞ்சாயத்துப் பகுதிக்கு அதிகப் பங்கை ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்கான வழியைச் செய்ய வேண்டுமென்று பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு ஆலோசனை சொல்லி இந்த மசோதாவை வரவேற்று முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது செலக்ட் கமிட்டிக்கும் போகும்போது எனது கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தியேட்டர்களில் காம்ப்ளிமெண்டரி பாஸ் கொடுக்கப்படுவதற்கும் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எந்தத் தொழிலிலுமே காம்ப்ளிமெண்டரி என்பது உண்டு. அதற்குக் கூட நீ வரி செலுத்த வேண்டுமென்றால் அது என்ன முறை என்று எனக்குப் புரியவில்லை. தோட்டம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுடைய தோட்டத்துக் கத்தரிக்காயை வேண்டியவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கொடுக்கும்போது அதற்குக் கூட வரி கட்டு என்று சொல்வது? காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட் 10 தான் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது 20 தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று வரையறை செய்யலாம். ஊரில் இருக்கக் கூடிய பெரிய மனிதர்கள், பஞ்சாயத்து போர்டில் இருப்பவர்கள் ஆகியோருக்குக் காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட் கொடுப்பார்கள். அதற்கு வரி போடக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அபராதத் தொகையை 500-லிருந்து ஆயிரமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். போன சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் கூட ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். எந்தக் கொட்டகையிலாவது தவறான முறையில் டிக்கட் விற்றால் லைசன்சையே கான்சல் பண்ணி விடுவது என்று சட்டமியற்றினார்கள். இதுவரை எங்கேயும் அந்த மாதிரி லைசன்சைக் கேன்சல் பண்ணியதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் ஏன் இந்த அபராதத் தொகையை அதிகப்படுத்த வேண்டும்? இதைக் கண்காணிக்கச் செல்லுகிற அதிகாரிகள் நல்லவர்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆசைப்பட்ட அதிகாரியாக இருந்தால் 200 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு அபராதம் 500 ரூபாய்

என்று போட்டு விடுவார். அப்படி மிஸ்-அப்ரோப்ரியேஷன் நடக்கலாம். ஆகவே, இந்த அபராதத்தை ஏன் வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே,

11-30 a.m. கேளிக்கை வரி மசோதா கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதனை ஒரு பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வந்துள்ளேன். அதையொட்டிச் சில கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். இந்த கேளிக்கை வரி திருத்த மசோதாவின் தன்மையை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தெளிவாக உணர்வார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவின் முழு விவரங்களையும் இந்த மன்றம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதன் மூலம் இதன் சாதக பாதக பிரச்னைகள் அத்தனையையும் ஆராய்ந்து அறியவும், நல்லதொரு முடிவை பொறுக்குக் குழுவின் மூலம் எடுத்துப் பிறகு மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் விவாதத்திற்குக் கொண்டுவர வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. மன்ற உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு சீரிய கருத்துக்கள் வழங்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்ற முறையில்தான் இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்று நான் கூறியுள்ளேன். கேளிக்கை வரி அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கணிசமான அளவிற்கு நிதி தேடித் தரும் ஒரு துறையாக அமைந்திருக்கிறது. இது நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வரவேண்டிய ஒரு துறையாகவும் இருக்கிறது. இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் பலராக அமைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் அனைவரையும் கலந்து கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதால் என்னென்ன பாதகங்கள் ஏற்பட முடியும், அவற்றை எந்த அளவிற்குத் தவிர்க்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து அறியலாம். இந்த மசோதாவை மிகச் செம்மையான முறையில் ஆக்க முடியும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் தான், இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதா மூலம் வரி ஏய்ப்பைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் யாருக்கும் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க வழியில்லை. எனினும் எடுக்கப்படுகிற முயற்சியின் மூலம் திரைப்படத் தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்படக் கூடாது. கேளிக்கை வரி விதிக்கப்படுகிற சினிமாத் துறையைப் பொறுத்தவரை, சிற்றூர்களில் அமைக்கப்படுகிற டூரிங் சினிமாவைப் பொறுத்தவரையில் போட்டிகளும் பொறாமைகளும் ஏற்பட்டு பல வழக்குகள் தொடுக்கப்பெற்று நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்புப் பெற்று அவற்றை நடத்த வேண்டிய அளவிற்கு ஊருக்கு ஊர் இந்த சினிமா அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். போட்டி மனப்பான்மை பலவிடங்களில் இருந்த கொண்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் கூறியதுபோல், பகைமை உணர்ச்சி கொண்டவர்கள் ஒரு கொட்டகை நடத்துபவரை ஒரு இக்கட்டான

6th November 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிலைக்கு ஆளாக்க வேண்டுமென்று கருதினால், இந்தச் சட்டத்தை, பயன்படுத்திக் கொண்டு, அப்படி ஆளாக்க முடியும் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் கண்டறிந்து எந்த அளவிற்கு இதிலுள்ள சங்கடங்களைப் போக்க முடியும் என்று கண்டு ஆராய இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவது எல்லா வகையிலும் நல்லது. இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் பிரதிநிதிகளை வரவழைத்துக் கேட்கவும் இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றவும், இதன் மூலம் சங்கடங்கள் ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்கான முறைகளை ஆராயவும் வேண்டும்.

காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட்களுக்கு வரி விதிப்பது என்பது ஒரு சங்கடமான நிலையைத்தான் உருவாக்க முடியும். மரியாதையின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிற காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட்களுக்கு வரி விதிப்பது என்றால் அதை டிக்கட் பெற்றவர்களிடம் இருந்து வாங்குவதா ? அல்லது அதை வழங்கியவரிடம் இருந்து பெறுவதா ? என்ற நிலைமை வருகிறது. இதற்கு விலக்கு அளிக்கமுடியுமா ? அல்லது ஓரளவிற்கு இதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா ? காம்ப்ளி மெண்டரி டிக்கட்களுக்கு வரி போடலாமா ? அல்லது அதை விட்டு விடலாமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பொறுக்குக் குழு விற்கு இந்த மசோதாவை விடுவதன் மூலம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியும். மரியாதையின் அடிப்படையில் கொடுக்கப் படுபவர்களிடத்தில் கட்டணம் வசூலிக்கப்படாமல், இந்த வரியை மட்டும் வசூலிப்பது என்றால், அது அவர்களை அவமானப்படுத்து வதாக அமையுமே தவிர, அது மரியாதையின்பாற்பட்ட ஒன்றாக அமையாது. வழங்குபவர்கள் கொடுக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டால் சினிமா எடுப்பவர்களைப் பார்த்தால் அவர்களிடம் தொழில் புரியும் பணியாளர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட்ஸ் கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுகிறபோது, ஒரு 200 பேர்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கிற நிலை ஏற்படும் போது அதற்கெல்லாம் அவர்களே வரி கொடுத்துப் பெற வேண்டியவர்கள் ஆகிறார்கள். அப்போது அது அவர்களுக்கு அதிகச் சுமை ஏற்படுத்துவதாகும். இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு தெளிவான முடிவிற்கு வரவேண்டும். இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கத்தை மறுக்கவில்லை. வரி ஏய்ப்பதைத் தடுக்க எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்க வேண்டியது அவசியமே ஆகும். அதனால் யாருக்கும் சங்கடம் ஏற்படாமல் இருக்கும் அளவிற்கும், அளவிற்கு மீறி அதிகாரம் செலுத்த அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்காமலும், ஏய்ப்பவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காமலும் செம்மை யான முறையில் இதை முறைப்படுத்த இதைப் பொறுக்குக் குழு விற்கு விடுவது மிக மிக நல்லது. ஆகவே இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஏற்று இதைப் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட்டுப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த அமென்ட்மெண்டை, பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் இது நன்கு பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் சில தவறான கருத்துக்கள் சொன்னதை மட்டும் விளக்க நான் முன்வருகிறேன். பொதுவாக இந்தத் தமாஷா வரி கொட்டகைக்காரர்களால்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சினிமா பார்க்கப் போகிறவர்கள் டிக்கட்டோடு சேர்த்துக் கொடுத்தாலும், விற்பனை வரியைப் பொது மக்கள் கொடுத்தாலும் அது எப்படி வர்த்தகர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதேபோல் இந்த தமாஷா வரியும் கொட்டகைக்காரர்களிடத்தில்தான் வசூலிக்கப்படும். யார் சினிமாவிற்குப் போனாலும் டிக்கட்டோடு சேர்த்துத்தான் இதற்கும் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே காம்ப்ளிமெண்டரி டிக்கட் கொடுத்தாலும் கொட்டகைக்காரர்களிடத்தில் இருந்துதான் வசூல் செய்யப்படும். கொட்டகைக்காரர்கள் அதைக் கொடுக்க முடியும். இதுவே அவர்களுக்கு ஒரு நன்மையாகவும் இருக்கலாம். எல்லோரும் வந்து காம்ப்ளிமெண்டரி பாஸ் கேட்டால், இதற்கு நான் சர்க்காருக்கு வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே என்னால் கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்ல அவர்களுக்கு ஒரு வசதி ஏற்படும். ஒரு வரம்பிற்கு உட்பட்டு இவ்வளவுதான் கொடுக்கலாம் என்று செய்யலாமா என்பதை செலக்ட் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்யலாம். அடுத்தாற்போல் இந்தக் கணக்குகளை எல்லாம் மறைத்துவிட்டால் அதைக் கூடத் திருப்பிக் கேட்கக் கூடாது என்று திருமதி அனந்தநாயகி சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அந்த ஷரத்தைப் படித்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக அதில் விளக்கமாக இருக்கும்.

' In making an assessment of re-assessment under sub-section (1), the authority prescribed under sub-section (1) of section 7-A may, if it is satisfied that due to wilful mis-statement or suppression of facts. . . . '

இரண்டு விஷயம் ப்ரூவ் செய்ய வேண்டும். (Wilful mis-statement) வேண்டுமென்றே ஏமாற்ற கணக்கு கொடுத்திருக்கவேண்டும், அல்லது (suppression of facts) கணக்குகளை எல்லாம் ஒளித்திருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி இருப்பவர்களுக்குக் கூட சலுகை காட்ட வேண்டுமென்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. Wilful suppression இருந்ததா இல்லையா என்பதில் சர்க்கார் முடிவுதான் கடைசி முடிவு என்பது அல்ல. அஸெஸ்மென்ட் செய்வார்கள். அப்பீல் போன்றவை எல்லாம் சட்டப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதிக்கும்போது பரிகாரம் தேடிக் கொள்ள சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா, அப்பீலுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக தவறு செய்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காகத் தான் இந்தக் கணக்குகள் திருப்பிப் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று சொல்கிறபோது கணக்குகளை மறு

6th November 1965] *[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]*

பரிசீலனை செய்யக் கூடாது என்று சொல்வது சரியாகாது. 'ஓனஸ் ஆஃப் ப்ரூஃப்', சம்பந்தமாக ப்ரெஞ்சு சட்டத்திற்குப் போக வேண்டியதில்லை, பினல் கோடிலே கூட இருக்கிறது. சில சமயங்களில் யாரிடத்தில் பண்டங்கள், பொருள்கள் இருக்கின்றனவோ அவர்களிடம் அது மாற்றப்படுகிறது. திருட்டு சொத்தை ஒருவன் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது திருட்டு சொத்து என்று பிடித்துவிட்டால், அது திருட்டு சொத்தல்ல, இது என் சொத்து, இது எனக்கு நியாயமாக வந்தது என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அந்த 'ஓனஸ் ஆஃப் ப்ரூஃப்' அவனுக்கு ஷிஃப்டாகிறது. கஸ்டம்ஸ் ஆக்டிலும், கள்ளக் கடத்தல் செய்யப்பட்ட சாமான்கள் என்று பிடித்தால் அது கள்ளக்கடத்தல் சாமான் அல்ல, வரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, யாரிடத்தில் இருந்து வாங்கினார்கள் என்று நிரூபிக்கும் பொறுப்பு அவர்களிடம்தான் இருக்கிறது. அதேபோல் கொட்டகையில் ஒருவர் டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தால் அவர் எப்படி வந்தார் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். உள்ளே வந்து நுழைந்தவுடன் 500 ரூபாய் ஃபைன் போடுவதில்லை. எங்கள் அனுமதி இல்லாமல் வந்தார் என்று அவர்தான் சொல்ல முடியும், சர்க்கார் தரப்பில் சொல்ல முடியாது, ப்ராசிக்யூஷன் சைடிலிருந்து சொல்ல முடியாது. டிக்கட் இல்லாமல், காம்ப்ளிமென்டரி டிக்கட் அல்லது பாஸ் இல்லாமல், ஒரு சீட்டு இல்லாமல் உள்ளே யாரும் இருக்கக் கூடாது. எப்படி சிலர் உள்ளே வந்தார்கள் என்று நிரூபிப்பது என்று சொன்னார்கள்? நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பை இப்போது அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்போது இந்தச் சட்டத்தில் நாம் சொல்வது கூட, 'ப்ரிசம்ப்ஷன்' என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியும்.

'It shall be presumed until the contrary is shown that any person who is found without a ticket in any place of entertainment has been admitted by the proprietor. . . .'

ஓரிடத்தில் நான்கு குண்டர்கள் வந்துவிட்டால் அதை எப்படி நிரூபிப்பது என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் குண்டர்கள், உள்ளே வந்துவிட்டார்கள் என்று நிரூபித்துவிட்டால் போதும் என்றுதான் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். தவறாக சிலர் வந்து விட்டார்கள் என்றால் அதையும் அப்படியே நிரூபித்துவிட்டால் போதும் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதோடு இதற்கான தண்டனையை உடனே அதிகாரிகள் கொடுத்து விட முடியாது, கோர்ட்டில் பிராசிகியூஷன் செய்து விசாரணை செய்து தான் தீர்ப்புக் கொடுப்பார்கள். கோர்ட்டிலேயே நமக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி வந்துவிட்டால் நமக்கு சரியாக நிர்வாகமே நடத்த முடியாமல் போகும். ஓரிடத்தில் தவறு எற்பட்டால் அதைப்பற்றி கோர்டில் சொல்லுகிறோம், அங்கேயிருக்கின்ற மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரிக்கிறார்,

பின்னால் தவறு என்று அவர் முன்பு நிரூபிக்கப்பட்டால் அதற்கான தண்டனையைக் கொடுக்கிறார். இந்த முறையில் தான் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். அந்த முறையில் தான், யாராவது டிக்கட் இல்லாமல் இருந்தார்களேயானால் அது தவறு என்று ப்ரசம்ஷன் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அது அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சினிமாக் கொட்டைக்காரர்களுடையது என்று இப்போது சொல்லியிருக்கிறோம். அதையும் அதிகாரிகளிடத்தில் கூட சொல்ல வேண்டிய தேவையில்லை. கோர்ட்டுக்கு வரும்போது, கோர்ட்டுக்குத் திருப்தியாக நிரூபித்து விட்டால் தண்டனை ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவே, இதில் பெரிய கஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சினிமா வரியை எந்தெந்த பஞ்சாயத்துகள் வசூல் செய்வது என்கின்ற பிரச்னையைச் சொன்னார்கள். அது பின்னால் பார்க்க வேண்டிய விஷயம், எந்தெந்த பஞ்சாயத்து எந்தெந்த தூரத்தில் இருக்கிறது, எந்தெந்த எல்லையில் சினிமாக் கொட்டகைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அப்போர்ஷன் செய்வார்களே தவிர இதற்கென்று தனியாகச் சட்டம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இதர அன்பர்கள் எல்லோரும் இந்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசினதற்கும், இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று ஆதரித்துப் பேசினதற்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 29 of 1965) be referred to a Select Committee consisting of the following fifteen Members :—

The Hon. Sri Venkataraman.

Sri N. Shanmugasundaram.

Sri K. Narayanaswami Pillai.

Sri A. Senapathi Gounder.

Srimathi A. S. Ponnammal.

Sri C. Srinivasan.

Sri S. Ponnusamy.

Sri A. Ramachandra Rayar.

Sri K. S. Mani.

Sri Rama. Arangannal.

Sri R. Nallamuthu.

Sri P. U. Shanmugam.

Sri C. Chiranjeevulu Naidu.

6th November 1965] [Mr. Speaker]

Sri N. Chinnamunisamy Chetty.

Sri P. Ramachandran.''

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 99 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri R. Venkataraman to be the Chairman of the Committee.

(6) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1965—*cont*.

MR. SPEAKER : Now the discussion on the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1965, will be continued. The hon. Member Sri K. S. Mani will speak.

* திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்து சட்ட திருத்த மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் இரண்டொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

குறிப்பாக வீட்டுவரியை வசூலிப்பதில் தற்போது அரை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை என்றிருப்பதை மாற்றி, முழு ஆண்டுக்கு வசூலிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் திருத்தப்பட வேண்டிய அம்சங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று அடிக்கடி இந்த மன்றத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக இந்த வரியை வசூலிக்கலாம் என்று கொண்டு வந்திருப்பது என்ன காரணத்திற்காக என்ற விளக்கம் இதில் அதிகப்படியாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஆறு மாத காலத்திற்குள் வரியை வசூலித்துவிட்டு, இரண்டாவது ஆறு மாத காலத்திற்குள் வசூலித்தால் அதை பாக்கியாகக் கருத வேண்டும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தம் காட்சியளிக்கிறது.

அடுத்தாற்போல், 1960-ம் ஆண்டுக்கு முன்னால் வரி பாக்கியிருந்து 1960-க்கு பின்னால் பாக்கியிருந்தால், அதை அந்த நேரத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடமிருந்து வாங்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அவர் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று வந்திருந்தாலும், தோல்வியடைந்திருந்தாலும் அவரிடமிருந்து சர்சார்ஜ் போட்டு வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் சில பஞ்சாயத்துக்களில் வரி பாக்கி அதிகமாக இருக்கிறது, ஆகவே இதை வஜா செய்து தர வேண்டும் என்று புதிதாக வந்திருக்கும் பஞ்சாயத்து மன்றம் தீர்மானம் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியதன் பேரில் தள்ளுபடி செய்து அதற்கான உத்தரவையும் அரசாங்கம் அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், பழைய பாக்கியை சில இடங்களில் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதும், சில இடங்களில் எடுத்துக்கொள்ளாததுமான நிலைமை இப்போது